

"Fortællinger om børn"

Denne refleksionsøvelse er målrettet Tine Engelbrekts Niensens talk "Redskaber og metoder til at kortlægge børnegruppens trivsel".

Øvelsen skaber udgangspunkt for en faglig snak over jeres daglige praksis og kan skabe nye perspektiver samt give inspiration til at gribe arbejdet an på nye måder.

Der findes ingen rigtige svar i denne øvelse, målet er at reflektere i fællesskab

Step 1.

Tag udgangspunkt i et barn fra jeres institution, som i oplever er i en udsat position, hvor barnet udviser en uhensigtsmæssig adfærd.

I grupper af 2-3 personer beskriver i på post-it notes barnets positive egenskaber eller episoder hvor barnet lykkes godt. Skriv så mange i kan nå.

Vælg tre sedler i tager med videre til step 2

Step 2.

Hver gruppe klister sedlerne på væggen og beskriver i plenum, hvorfor netop disse tre sedler beskriver noget særligt ved barnet.

Step 3.

Reflekter i fællesskab. Hvad gav det af nye perspektiver på barnet at beskrive de positive egenskaber? Hvilken betydning kan det have for barnet, at i fortæller de positive historier? Hvilken betydning kan det have for samarbejde med forældre?

Tid:

15 minutters film og 30 minutters refleksion.

Redskaber:

Blyanter og post-it notes

Øvelsesform:

Grupper af 2-3 personer samt fælles refleksion.

Formålet med øvelsen:

Denne øvelse er bygget op omkring narrativ teori. Narrativ betyder fortælling. I narrativ teori kobles fortællinger til forståelsen af barnets udvikling. Barnet udvikler sig gennem fortællinger og måder at være sig selv sammen med andre. Jo flere fortællinger barnet knytter til sig selv, jo mere sammenhængende selvoplevelse kan barnet udvikle.

Denne øvelse hjælper til at se barnet på nye måder, når det problematiske fylder og støttesamtaligt barnet i at udvikle en mere positiv selvfortælling.

Ved at forbinde barnet med mere positive fortællinger, hjælper vi barnet med at skabe en ny fortælling om at; "jeg også er noget andet", det hjælper barnet med at udvikle en større helhedsoplevelse af sig selv.

I den narrative tilgang findes der ikke kun en sandhed om barnet, men mange forskellige historier og fortællinger. Når vi hjælper barnet med at skabe nye fortællinger, så tilbyder vi samtidig barnet mulighed for nye roller i fællesskabet og dermed også nye måder at handle på.